

Maratonsex

"Nu börjas det igen" stönade David och drog på sig de gamla hörlurarna han brukar ha när han klipper gräset. Emma låg på andra sidan av dubbelsängen, stirrade ut i mörkret och skakade fram två gula öronproppar ur lådan.

Ljuden från övervåningen var inte att ta miste på. De manliga gläfsandena och kvinnans tilltagande illtjut ackompanjerades av sängskrap, ett idogt bultande i väggarna och en räckla av könsord som upprepades med allt högre och vildare röster.

David tittade upp mot taklampan. Den hade kommit i gungning och vajade nu fram och tillbaka över sängen. Han sträckte sig mot nattygsbordet och famlade efter långborsten. Han sträckte den mot taket och stötte till ett tiotal gånger, hårt så att putsen yrde ned över sängen. De älskande på övervåningen övergick till ett långsammare tempo för en kort stund, men ökade sen takten och gnisslandet igen från övervåningen. David tittade på klockan. Var det inte Adam den jäveln hette? Han hade kommit till lägenheten för exakt arton minuter sedan. På den tiden hade de hunnit hälsa, äta, få av sig kläderna och börjat på med sina vilda sexlekar. Det var samma visa varje gång. Lite småputtriga röster, slammer av disk och sen började stönandena. Det värsta var att Adam inte verkade ha några begränsningar alls. Samlagen höll på i 5-6 timmar utan avbrott i ett aldrig sinande crescendo. Kerry, den kvinna som välsignades av dessa aktiviteter var en söt och glad kvinna runt de trettio. David hade träffat henne i tvättstugan tidigare under dagen, och hon frågade till och med hur han mådde. Tänk att den där varelsen kunde dölja en sån veritabel omättlig sexdrift, tänkte David och kastade en blick bort mot Emma, där hon låg med sitt feta arsel vänt mot honom, iförd de där hemska papiljotterna och den där gamla tröjan med hål på armbågarna. Han suckade.

I lägenheten bredvid Kerrys, bodde en barnfamilj. Johnny var som tur bortrest i arbetet, och undgick därmed i alla fall denna kvälls begivenhet. Hans fru, Susan, bar lille Sean på höften och försökte samtidigt bädda rent i Alex säng. Alex hade vaknat av de vildsinta dunkningarna och oljudet redan vid tretiden på natten. Han skrek att kriget hade kommit, grät förtvivlat och ropade på "mamma" med sin mest hjärtskärande röst. Susan bultade med knytnäven i väggen och svor högt. "Sluta för i helvete, ni väcker barnen" men fick bara ett långdraget "Oaaaaahhhhh..." till svar.

Adam hade börjat komma allt oftare på besök och var nu trogen nattgäst hos Kerry minst fyra gånger i veckan.

Nog hade man gjort försök att få dem att sluta. Värden hade försökt genom ett vitesföreläggande, men det hade ingen större effekt. Han hävdade att deras kopulerande var att jämföra med sanitär olägenhet helt i nivå med ett rejält lägenhetsbråk, och att det dessutom stod nånstans i hyreslagen att hyresgäster har ansvar för att bevara sundhet och skick i fastigheten. Han la meddelandet i brevlådan vid femtiden en onsdag och fick det första telefonsamtalet om att allt hade dragit igång igen, redan vid kvart över fem samma dag.

*

Men nu var det dags för rättegångsförhandling i Old Baileys gamla anrika rättegångssalar. Åklagaren läste

upp gärningsbeskrivningen och Kerry och Adam bestred av naturliga skäl åtalet.

Åklagarens sakframställning bestod av uppgifter han sammanställt från grannarna och hyresvärden. Som målsägande fanns paret David och Emma och sen Susan från lägenheten mittemot Kerrys. Åklagaren började ställa frågor till David.

- Men när började de här olägenheterna då?

- Ja, det är ju ett halvår nu. Hon flyttade in i julas och det tog väl en tre-fyra dagar innan den här Adam dök upp på besök. Den natten sov vi inte överhuvudtaget. Jag är lastbilschaufför och skulle upp för att jobba dagen därpå. Jag kom bara till Cambridge, innan jag fick ställa trailern och sova några timmar. Jag missade lossningstiden i hamnen senare på eftermiddagen

- De här mötena, är det ett mönster i dem så att händelseförloppet alltid är detsamma?

- Ja, ganska lika. Först ringer han på, sen börjar de hängla i hallen en stund. Ibland hinner de äta nåt, förmodligen snabbmat, men för det mesta kör dom igång rätt direkt. Det smäller, bankar, kvids och skriks. Sen kan man följa aktiviteterna från undervåningen. Ibland tar han henne i hallen. Jag tror dom har nån spegel där som de stöter emot, för det brukar vara ett skärande läte i väggarna. Sen är det diskbänken då. Nån av dom slår med knytnävarna i den och skriker rätt ut som en gris. Sen flyttar dom in i vardagsrummet för ytterligare övningar i olika hörn, som jag tolkar det i olika slags möbler. Sen parkerar de i sovrummet, där de fortsätter i timmar. Ja, på morgonkulan brukar det vara ett sanslöst hallå i badrummet också. Det är rätt lyhört, så vi har fått börja göra morgontoalett i köket de där gångerna.

- Men är ni säkra på att det är sex de ägnar sig åt?

- Ja då, utöver skriken kryddas allt med rena körsången av orden "knulla, knulla, ta mig hårdare, skönt, skönt och sen en del andra ord jag inte ens vill nämna". Sen använder dom nåt slags verktyg som står och brummar. Det verkar som om dom slåss på låtsas också för det klatschar och smäller samtidigt som det stönas och skrattas hysteriskt.

- Vilka konsekvenser har det här fått för ert eget liv?

- Tja, dålig sömn. Skavsår av hörlurarna jag får bära jämt. Förlorad arbetsinkomst eftersom jag inte orkat jobba. Emma här har fått nervösa ryckningar runt ögat och har börjat känna sig helt värdelös som kvinna, bara för att vi själva inte har haft något sexliv det senaste halvåret. Hon påstår att jag egentligen vill vara med där på övervåningen.

- Vi får vända oss till den andra målsäganden, Susan. Stämmer den här beskrivningen?

- Ja, det är fruktansvärt. Våra barn har tagit skada. Nu sedan det blivit varmare ligger vi alla fyra på balkongen för att försöka sova, det är trångt och kvalmigt men avgjort bättre än att ligga i sovrummen. Det största av barnen har regredierat totalt, har börjat kissa på sig och drömma mardrömmar om krig och slagsmål. Vi har fått gå till barnpsyk med honom och har påbörjat behandling. I alla fall, den senaste månaden har det här paret även börjat ha sex på balkongen. Kvinnan har stått över balkongräcket alldeles naken och ylat som en varg, medan mannen har stått bakom och kört på medan han vrålat som en besatt. En gång höll det på i tre timmar, tills grannarna i fastigheten mittemot fick igång högtryckstvätten nere på gården och duschade av dem. Men det fick dem bara att tända om när de kom in i köket igen.

Åklagaren sorterade om sina papper och höjde blicken. Den gamle ordföranden Manson med sin peruk stirrade som förhådd på Kerry. Hon log lite blygt under lugg och lade det ena benet över det andra, rätade

på ryggen och tog ett djupt andetag.

- Då kommer vi till de åtalade. Kan ni, Kerry, beskriva de händelser som föranleder åtalet.
- Jaaa...vi tycker om varandra. Och tycker om sex. Det är ingen planering direkt. Bara blir. Och jag är väldigt lättänd. Fontänorgasmer, typ.
- Men sex timmar i sträck?
- Ja, vi har försökt minska ner på tiden, men det är inte så lätt.
- Men får ni utlösning under de här seanserna?
- Jaa..vi brukar räkna på skoj. I måndags fick jag 73 orgasmer och Adam 34, men det var kanske inte en representativ dag. Jag var lite förkyld och Adam var trött, så vi var lite hängiga.
- Men kan ni inte förstå att det här blir olägenheter för de boende?
- Nja, det är inte vi som har byggt huset. Vi bor ju bara där. Och inom hemmets väggar tycker vi att vi får göra som vi vill.
- Men kunde ni inte... jag menar, kunde det inte räcka med hälften av... ähum, de där utlösningarna?
- Vi är helt normala...tycker vi.

David himlade med ögonen och gav Emma en blick. Hon fnös tillbaka. Susan bara skakade på sitt huvud.

Efter pläderingar drog sig rätten tillbaka för överläggning. Efter en stund återsamlades de alla för att höra domslutet. Domare Manson harklade sig och rättade till den svarta kappan.

- Det är ostridigt mellan parterna vad som sig i aktuell lägenhet tilldragit haver. Enär avbrottsförsök från de boende och ägarens sida har visat sig verkningslösa och då de tilltalades aktiviteter i sådan grad överskridit vad som må anses vara rimligt med hänsyn till det berättigade intresset hos de boende av att bevara sundhet och skick i fastigheten, får åtalet anses styrkt. De tilltalade åläggs omedelbart att förlägga sina aktiviteter till annan ort och dömes Adam Ashley till besöksförbud avseende Kerry Smiths lägenhet, vid vite av 1000 pund per överträdelse. Ashley åläggs därutöver att inte komma närmare än 100 meter från Kerry Smiths bostad. Paret ska solidariskt utge ett skadestånd för orsakade olägenheter med 1000 pund per målsägande. Har de tilltalade förstått domen?

De båda nickade försiktigt och tittade mot varandra. Målsäganden log lite överlägset mot dem och nickade sen i triumf mot varandra. Åklagaren smällde ihop mappen.

Domaren höll upp ett krokigt pekfinger och riktade det mot Kerry.

- Det är farliga vägar ni har gett er in på. Som särskilt förordnande i domen ålägger jag er att underkasta er löpande skyddstillsyn, på det att ni medan ännu tid står till buds, kan återföras på den rätta vägen. Jag kommer därför personligen idka den tillsyn som jag finner erforderlig för er nödvändiga korrektion, genom företagande av oanmälda inspektioner i ert hem. Är det uppfattat?

Kerry höjde blicken, såg försiktigt bort mot den respektingivande domaren men nickade i alla fall bifall till föreskriften. Domaren slog klubban i bordet och förklarade förhandlingen avslutad.

*

Det är senare på kvällen. David och Emma sitter och äter middag, njuter av att lugnet åter har lägrat sig i huset. Snett ovanför dem har just Susan påbörjat förberedelserna för att lägga barnen. Hon nynnade glatt på en

barnvisa.

Plötsligt hör de en bil stanna till på gården. De sneglar ut genom fönstret och ser den gamle domaren stiga ur en grå Jaguar och smälla igen bildörren. Han går med spänstiga steg mot husets port. David och Emma hör sen ljudet av den gamla hissen, som ljudligt segar sig upp mot våningen ovanför. De lägger ned besticken, väntar. Blir sittande på helspänn.

Efter ytterligare sju minuter hör de stönanden som börjar övergå i högljudda skrik.

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten